

การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา*
THE ACTIVITIES MANAGEMENT TO ENHANCE THE HOLISTIC DEVELOPMENT
OF CHILDREN BASED ON MULTIPLE INTELLIGENCES THEORY

อาพัทธ์ เตียวตระกูล

Arphat Tiaotrakul

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Naresuan University

Corresponding Author E-mail: arphatt@nu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. ศึกษาการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา 2. สร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา และ 3. ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนระดับปฐมวัย 63 คน และทดลองใช้รูปแบบเพื่อติดตามพัฒนาการเด็กที่เรียนในห้องเรียนของครูอาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการวิจัย 669 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามการจัดกิจกรรม รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา และแบบประเมินพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา ประกอบด้วย แนวคิดพื้นฐาน การบูรณาการหน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ กิจกรรมตามทฤษฎีพหุปัญญา และพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา ผลการใช้รูปแบบ พบว่า เด็กที่ได้รับการทดลองโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญาหลังการทดลองมีพัฒนาการที่ดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ปฐมวัย; พัฒนาการเด็กแบบองค์รวม; พหุปัญญา

Abstract

Objectives of this research article were: 1. To study the activities management for enhancing the holistic children development based on the multiple intelligence theory, 2. To construct and examine a model of activities management for enhancing the holistic children development based on the multiple intelligence theory; and 3. To study the effects of the activities management model for enhancing the holistic children development based on the multiple intelligence theory. Data were collected from 63 teachers teaching early childhood and used a model of activities for enhancing the holistic children development based on the multiple intelligence theory with 669 students in the classroom of volunteer teachers. The tools used were activities questionnaires, a model of activities for enhancing the holistic children development based on the multiple intelligence theory, child development measurement form, Data were analyzed using mean, standard deviation and t-test.

The research results were found that the activities management model for enhancing the holistic children development based on the multiple intelligence theory consisted of basic concepts, unit integration, learning management, use of learning materials, learning assessment, activities based on the concept of multiple intelligence, and holistic children development in accordance with the concept of multiple intelligence theory. The results of the model uses showed that development of children, who were experimented using the activities management model to enhance the holistic development of children based on the multiple intelligence theory, had significantly improvement at 0.05 level.

Keywords: Early Childhood; Holistic Development; Multiple Intelligences

บทนำ

การพัฒนาการศึกษาไทยที่ผ่านมาด้านคุณภาพการศึกษา พบว่า พัฒนาการของเด็กแรกเกิดถึง 5 ปี ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2557 มีพัฒนาการสมวัยลดลง คุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ และคุณลักษณะของผู้เรียนยังไม่น่าพอใจ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) สถานการณ์พัฒนาการเด็กปฐมวัยไทย ในรอบ 15 ปีที่ผ่านมา พบว่าเด็กปฐมวัยประมาณ 30% หรือ 1 ใน 3 ของเด็กเล็กในประเทศไทยมีพัฒนาการล่าช้า (สุริยเดว ทรีปาตี, 2557) ซึ่งสาเหตุที่ทำให้เด็กเล็กมีพัฒนาการล่าช้ามาจากกระบวนการพัฒนาเด็กอย่างมีคุณภาพ การใช้สื่อโทรทัศน์หรือสมาร์ทโฟนกับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ซึ่งใน 3 ปีแรกควรใช้วิธีเล่นนิทานหรือการเล่นเพื่อกระตุ้นประสาท

สัมผัสทั้งหมด นอกจากนี้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้มากจนเกินไป โดยในช่วงอายุ 0-5 ปี เด็กจะมีพัฒนาการทางด้านสมองสูงสุด ถ้าจัดสภาวะแวดล้อมที่ดีให้เด็กเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม จะช่วยส่งเสริมให้เกิดพัฒนาที่เหมาะสมตามวัย นอกจากนี้การเลี้ยงลูกของพ่อแม่ยุคใหม่เป็นเหตุให้เด็กติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น ทำให้เด็กเกิดสภาวะสมาธิสั้นเทียม และยังพบว่าพัฒนาการทางภาษาของเด็กมีแนวโน้มที่ช้าลง เรียกว่าสภาวะออทิสติกเทียมอีกด้วย ทั้งนี้การเลี้ยงดูที่ขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง ทำให้สถานการณ์เด็กปฐมวัยยังไม่ดีขึ้นตลอด 10 กว่าปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ ยังมีวิกฤตใหม่เข้ามาซ้ำเติมสถานการณ์เดิม ได้แก่ 1. ด้านการเร่งเรียนเขียนอ่านที่เข้มข้นเข้ามาเบียดเบียนเวลาและโอกาสของการส่งเสริมพัฒนาการเด็กอย่างเป็นองค์รวม 2. ด้านการสร้างวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ไม่ว่าจะเป็นการทะเลาะที่จะฝึกฝน ขาดทักษะ ในการสร้างวินัยเชิงบวก ทำให้เด็กขาดความสามารถในการกำกับตัวเอง ขาดความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งจะก่อปัญหาใหญ่กับสังคมในอนาคต 3. ด้านการส่งเสริมความสามารถทางภาษา ด้วยการให้ความสำคัญกับภาษาต่างประเทศจนละเลยความสำคัญของภาษาแม่ที่เป็นเครื่องมือในการสื่อสารของเด็กกับโลกรอบตัว และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสติปัญญา และ 4. ด้านการส่งเสริมให้เด็กใช้สื่อเทคโนโลยีจอภาพตั้งแต่อายุยังน้อย เป็นการตื่นตัวกับการใช้เทคโนโลยีจอภาพอย่างขาดความตระหนักรู้ในวิธีการใช้ที่ถูกต้อง สิ่งเหล่านี้ล้วนกระทบต่อการพัฒนาเด็กในทุกแง่มุมของชีวิต (ธิดา พิทักษ์สินสุข, 2562)

การจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็ก ให้เด็กมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการสร้างรากฐานชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งปฐมวัยเป็นช่วงวัยของการเรียนรู้ เป็นช่วงเวลาสำคัญที่สมองมีการพัฒนาการสูงสุด ที่จะผลต่อสติปัญญา บุคลิกภาพ และความฉลาดทางอารมณ์ การลงทุนเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตั้งแต่เด็กเล็ก จึงถือเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าที่สุด โดยพบว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดี จะมีทักษะทางกายภาพ IQ (Intelligence Quotient) และ EQ (Emotional Quotient) ที่ดีกว่า มีโอกาสที่จะเข้าเรียนจนถึงระดับอุดมศึกษาสูงกว่า สามารถลดโอกาสการเข้าชั้นหรือออกจากคัน และมีโอกาสเป็นกำลังแรงงานที่มีคุณภาพ มีรายได้ให้กับครอบครัวในอนาคต (ศุภสิทธิ์ พรธรรณารุณทย, 2557) ซึ่งทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence Theory หรือ MI) (Gardner, 1999) ได้เสนอแนวคิดสติปัญญาของมนุษย์ 8 ด้าน ที่สอดคล้องกับการพัฒนาสมองทั้งซีกซ้ายและขวา จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาคนให้เต็มศักยภาพ เป็นผู้ที่สมรรถนะสูง ทฤษฎีพหุปัญญานี้เป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย ในวงการศึกษา ทั้งการจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลซึ่งครูสามารถใช้ทั้ง 8 ด้านนี้ในการเตรียมการสอนเพื่อแสดงถึงปัญญาของเด็กที่แตกต่างกัน การประเมินตามสภาพจริงช่วยให้เด็กแสดงสิ่งที่เขาเรียนรู้ในบรรยากาศที่ใกล้เคียงกับสภาพแวดล้อมซึ่งเขาจะนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เป็นผู้รอบรู้มีความสามารถ

หลากหลายด้านตามแนวคิดพหุปัญญาจัดได้ว่าเป็นความมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนโดยคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกัน โดยการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญาประกอบด้วยการเตรียมการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองอย่างมีชีวิตชีวา (Active Learning) ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มร่วมกันกับผู้อื่น (Cooperative Learning) ผู้เรียนได้วิเคราะห์กิจกรรม (Analysis) ผู้เรียนสามารถสรุปกิจกรรม (Conclusion) และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (Application) (เยาวพา เดชะคุปต์, 2553; กมลวรรณ อังศรีสุพร, 2554) ซึ่งรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถนำมาเป็นวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้เด็กพัฒนาศักยภาพและความสามารถที่หลากหลายของเด็กได้

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว เห็นได้ว่า ทฤษฎีพหุปัญญาช่วยส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน และผู้ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อนำแนวคิดนี้ไปใช้คือครูผู้สอน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก การขัดเกลา ปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และพัฒนาการที่สมดุลอย่างรอบด้านเพื่อเติบโตเป็นเยาวชนและทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (COA No. 028/2021) เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2564

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 ได้แก่ ครูผู้สอนระดับปฐมวัย ในสถานศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 5 จังหวัด ได้แก่ พิษณุโลก พิจิตร สุโขทัย อุตรดิตถ์ ตาก โดยการใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดเกณฑ์การเลือกสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับปฐมวัย ซึ่งพิจารณาเลือกสถานศึกษาร่วมกับศึกษานิเทศก์ในพื้นที่ และสอบถามความสมัครใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ได้อาสาสมัครครูผู้สอนระดับปฐมวัยที่มีความสมัครใจและยินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยทั้งสิ้นจำนวน 63 คน

2.2 ได้แก่ ครูที่ยินดีและเต็มใจเข้าร่วมโครงการวิจัยและนักเรียนที่เรียนในห้องเรียนของครูอาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการวิจัย จำนวน 669 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ได้แก่ แบบสอบถามการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ และด้านการประเมินผล หากคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ส่วนข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า .50 ตัดออก ได้ข้อที่ใช้ได้จำนวนทั้งสิ้น 36 ข้อ ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือตามให้ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะ และนำเครื่องมือที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ค่าประสิทธิแอลฟา (Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) เท่ากับ 0.976

3.2 ร่างรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา และแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

3.3 รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา และแบบประเมินพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา ทั้ง 8 ด้าน จำนวน 24 ข้อ ได้แก่ ด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านดนตรี ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความเข้าใจตนเอง และด้านธรรมชาติวิทยา หากคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือตามให้ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะ และนำเครื่องมือที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ค่าประสิทธิแอลฟา (Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) เท่ากับ 0.971

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ประชุมชี้แจงรายละเอียดโครงการวิจัยให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบ และขอความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยกับอาสาสมัครที่เกี่ยวข้อง และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา กับครูผู้สอนระดับปฐมวัยที่เข้าร่วมประชุม และยินดีเข้าร่วมโครงการวิจัย

4.2 โดยผู้วิจัยประสานผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ส่งร่างรูปแบบและแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญทางไปรษณีย์ และติดต่อขอข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญทางโทรศัพท์

4.3 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เตรียมความพร้อมครูผู้สอนก่อนนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ ผู้วิจัยอธิบายชี้แจงรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา และการประเมินพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา

4.4 ครูประเมินพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา (Pretest) ก่อนการจัดกิจกรรมโดยการสังเกตความสามารถของผู้เรียน

4.5 ดำเนินการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา จำนวน 8 สัปดาห์

4.6 หลังจากการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา จำนวน 8 สัปดาห์ ให้ครูประเมินพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา (Posttest) โดยการสังเกตความสามารถของผู้เรียนอีกครั้ง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำรูปแบบไปใช้จริง

5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา ทั้ง 8 ด้านก่อนและหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัย

1. การศึกษาการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา รายละเอียดดังตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของครูปฐมวัยที่ตอบแบบสอบถามการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. วุฒิก่อนการศึกษา		
ปริญญาตรี-ป.บัณฑิต	50	79.37

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของครูปฐมวัยที่ตอบแบบสอบถามการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป	13	20.63
2. ประสบการณ์การทำงาน		
ประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี	43	68.25
ประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป	20	31.75
3. ขนาดโรงเรียน		
โรงเรียนขนาดเล็ก	10	15.87
โรงเรียนขนาดกลาง	15	23.81
โรงเรียนขนาดใหญ่	38	60.32
รวม	63	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ครูปฐมวัยที่ตอบแบบสอบถามการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี-ป.บัณฑิต จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 79.37 มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 68.25 และเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 60.32

ตารางที่ 2 แสดงผลการศึกษาการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญาในแต่ละด้าน (n=63)

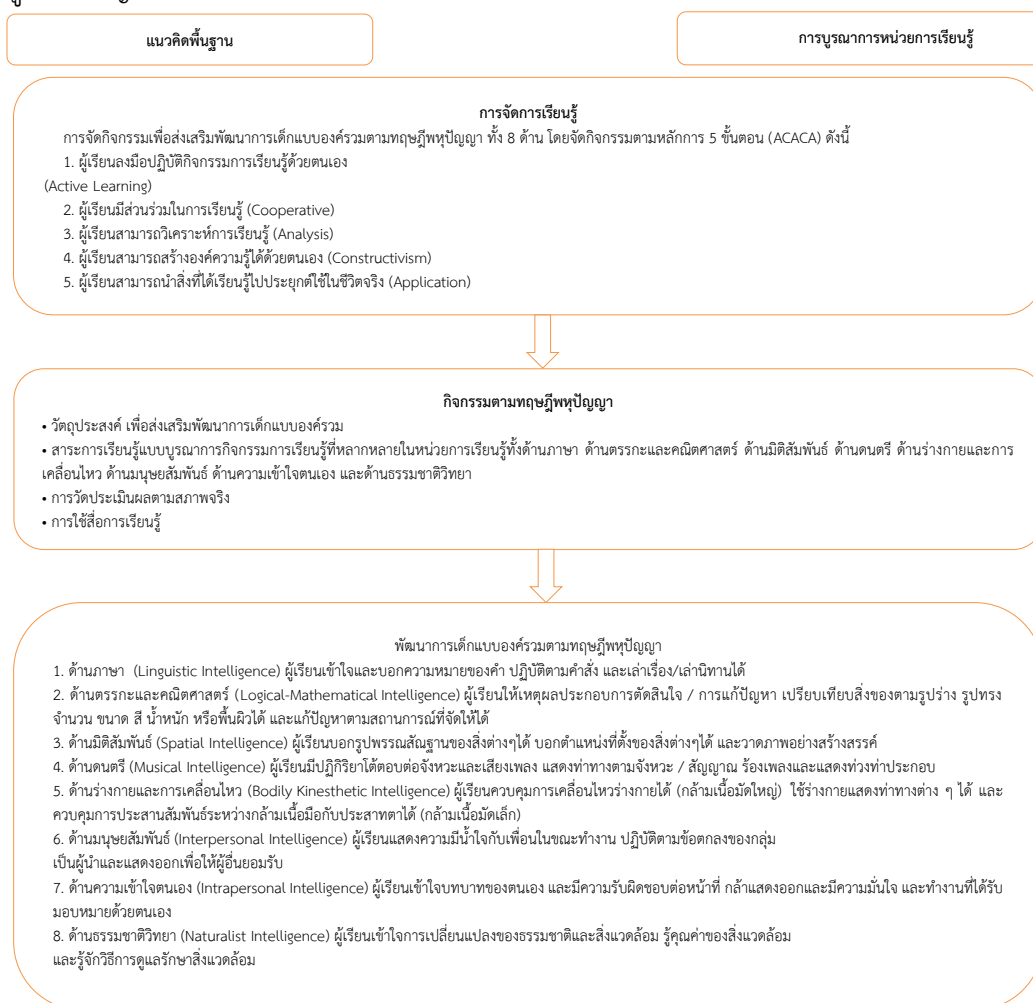
การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา	ค่าเฉลี่ย (X̄)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านการเตรียมการจัดการเรียนรู้	3.73	0.62	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนรู้	4.16	0.55	มาก
3. ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้	4.07	0.66	มาก
4. ด้านการประเมินผลการเรียนรู้	4.05	0.55	มาก
รวม	4.00	0.54	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญาในแต่ละองค์ประกอบ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.16$, $S.D.=0.55$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเตรียมการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.73$, $S.D.=0.62$)

2. การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา พบว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา ประกอบด้วย แนวคิดพื้นฐาน การบูรณาการหน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ กิจกรรมตามทฤษฎีพหุปัญญา การประเมินผลการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ และพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญาทั้ง 8 ด้าน นำมาจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักการทำงานของสมอง มีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เด็กมีอิสระในการเลือกเรียน

ตามความสนใจและความสามารถ ได้ฝึกคิด วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติจริง และสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์และเรียนรู้จากบุคคลอื่น ได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายและเกิดความสำเร็จ ได้เรียนรู้ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนไปใช้อย่างมีความหมาย มีลักษณะเป็นการบูรณาการหน่วยการเรียนรู้โดยมีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงอย่างเป็นรูปธรรม เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิด ฝึกการแก้ปัญหา เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน และการประเมินผลการเรียนรู้ ได้นำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน ครอบคลุมตัวชี้วัดโดยการประเมินผลตามสภาพจริง โดยผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สามารถวิเคราะห์การเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รายละเอียดดังภาพที่ 1 และตรวจสอบรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ดังตารางที่ 3

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา

ตารางที่ 3 แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา

รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็ก แบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความเหมาะสม
หลักการและแนวคิดพื้นฐานในการจัดกิจกรรม	4.64	0.36	มากที่สุด
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้านภาษา	4.44	0.46	มาก
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้านด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	4.56	0.38	มากที่สุด
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้านมิติสัมพันธ์	4.36	0.59	มาก
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้านดนตรี	4.64	0.50	มากที่สุด
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	4.60	0.57	มากที่สุด
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้านมนุษยสัมพันธ์	4.24	0.67	มาก
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้านความเข้าใจตนเอง	4.44	0.55	มาก
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้านธรรมชาติวิทยา	4.44	0.46	มาก
รวม	4.48	0.45	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักการและแนวคิดพื้นฐานในการจัดกิจกรรม ($\bar{X}=4.64$, S.D.=0.36) และกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้านดนตรี ($\bar{X}=4.64$, S.D.=0.50) มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้านมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X}=4.24$, S.D.=0.67) มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3. การใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา พบว่า หลังจากกระบวนการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว ได้มีกระบวนการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เตรียมความพร้อมครูผู้สอนก่อนนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ โดยมีการประเมินพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา (Pretest) ก่อนการจัดกิจกรรมโดยการสังเกตความสามารถของผู้เรียน และหลังจากการจัดกิจกรรมจำนวน 8 สัปดาห์ ครูได้ประเมินพัฒนาการเด็กอีกครั้ง (Posttest) และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพัฒนาการเด็กระหว่างก่อนและหลังการทดลองจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา

พัฒนาการเด็ก	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t-test	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ด้านภาษา	3.51	1.54	3.86	1.44	-11.046*	.000
ด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์	3.30	1.56	3.62	1.47	-10.017*	.000
ด้านมิติสัมพันธ์	3.60	1.67	3.76	1.56	-7.114*	.000
ด้านดนตรี	3.92	1.55	4.07	1.63	-4.312*	.000
ด้านร่างกายและการ เคลื่อนไหว	4.05	1.58	4.37	1.51	-9.263*	.000

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพัฒนาการเด็กระหว่างก่อนและหลังการทดลองจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา (ต่อ)

พัฒนาการเด็ก	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t-test	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ด้านมนุษยสัมพันธ์	3.64	1.51	3.94	1.45	-9.634*	.000
ด้านความเข้าใจตนเอง	3.49	1.45	3.70	1.36	-9.572*	.000
ด้านธรรมชาติวิทยา	3.39	1.50	3.54	1.44	-6.336*	.000
รวม	28.89	10.95	30.85	9.99	-10.548*	.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา โดยรวมและรายด้าน หลังการจัดกิจกรรม 8 สัปดาห์ ดีขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 8 ด้าน โดยด้านที่มีพัฒนาการดีขึ้นมากที่สุด ได้แก่ ด้านภาษา รองลงมา ได้แก่ ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ส่วนด้านที่มีพัฒนาการน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านดนตรี

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา ด้านการเตรียมการจัดการเรียนรู้มีผลการปฏิบัติน้อยกว่าด้านอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายละเอียดในด้านนี้ พบว่า การศึกษากระบวนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา การเข้าร่วมอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา และการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด เพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันของครูผู้สอนส่วนใหญ่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้สำเร็จรูปจากส่วนกลาง ครูจึงขาดการศึกษวิเคราะห์หลักสูตร ออกแบบพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และเข้าร่วมอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา ซึ่งตามบทบาทของผู้สอนควรศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ผู้เรียน จัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลและยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ฝึกทักษะผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทุก ๆ ด้าน โดยการบูรณาการเชื่อมโยงการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตจริง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550) จึงควรมีการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมของครูทั้งการทบทวนการวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ พัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลและยึดผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา

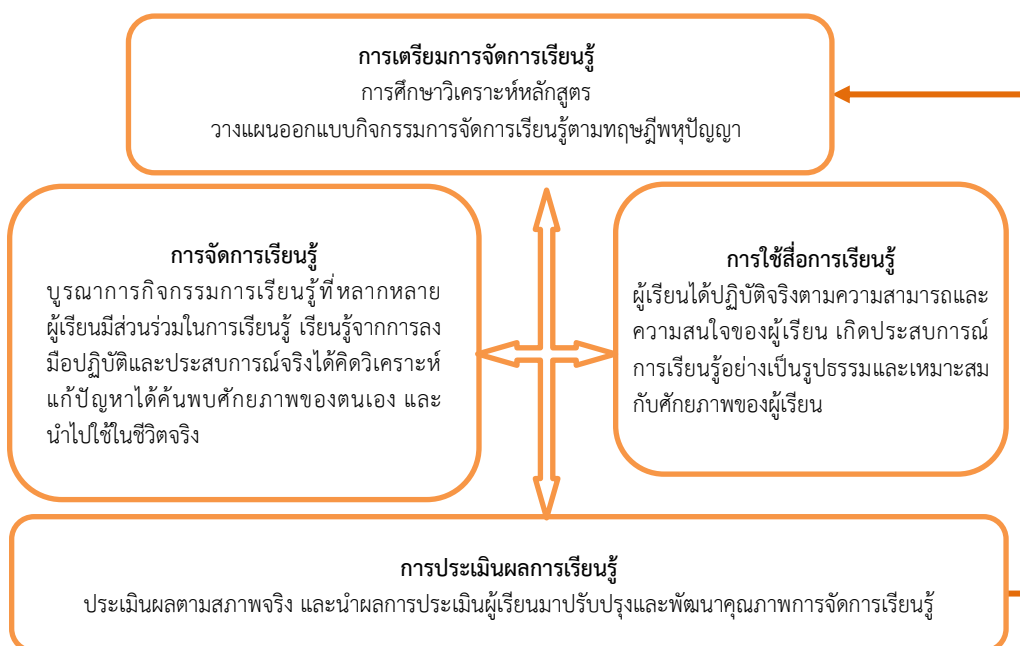
2. รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา ประกอบด้วย แนวคิดพื้นฐาน การบูรณาการหน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ กิจกรรมตามทฤษฎีพหุปัญญา และพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากรูปแบบดังกล่าวได้กำหนดองค์ประกอบจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 นำมากำหนดองค์ประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา ซึ่งมีที่มาจากทฤษฎีพหุปัญญาของ Gardner (1983) ที่ได้สังเกตเห็นว่าบุคคลมีความสามารถที่แตกต่างกันในด้านต่าง ๆ และการเรียนรู้เกิดขึ้นจากปัญหาที่มีหลากหลายลักษณะหรือเรียกว่าพหุปัญญา ทุกคนมีปัญหาทุกด้านเพียงแต่บุคคลจะมีปัญหาด้านใดเด่นมากหรือน้อยแตกต่างกันเห็นได้จากพฤติกรรมการแสดงออกจากระบบการงานต่าง ๆ นอกจากนี้พหุปัญญา ถือเป็นจุดแข็งและจุดอ่อนของระดับปัญญาที่แตกต่างกันทั้ง 8 ด้าน ของปัจเจกบุคคล มีการกำหนดลักษณะของบุคคลที่แตกต่างกันที่จะแสดงจุดแข็งและจุดอ่อนในแต่ละด้านของตนเอง แสดงถึงความถนัดของแต่ละบุคคล (Gardner, 1999) ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีความหลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับความแตกต่างหลากหลายของผู้เรียนที่มีปัญญาในด้านต่าง ๆ ที่โดดเด่นต่างกัน นอกจากนี้รูปแบบการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยใช้กิจกรรมที่หลากหลายให้เด็กได้เล่นเพื่อเกิดการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับ Mulia (2016) ที่ได้ศึกษาผลกระทบของการเรียนรู้จากการเล่นของเด็กและนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในประเทศอินโดนีเซีย นอกจากนี้ยังพบว่าการเล่นยังช่วยพัฒนากิจกรรมทางกายและทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น (Johnstone et al., 2019)

3. ผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา พบว่า เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมมีพัฒนาการที่ดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากการออกแบบกิจกรรมคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละบุคคล การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความถนัดของผู้เรียนที่หลากหลาย ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ที่ดีขึ้น สอดคล้องกับกมลวรรณ อังศรีสุพร (2554) ศึกษาความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นสื่อ พบว่า เด็กมีความสามารถทางพหุปัญญาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้รูปแบบการจัดกิจกรรมยังเป็นไปตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสู่พหุปัญญา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550) ซึ่งมีแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการตามทฤษฎีพหุปัญญา ได้กำหนดขั้นตอนการเตรียมการ การวิเคราะห์ผู้เรียน การใช้สื่ออุปกรณ์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

องค์ความรู้จากการวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากวิจัยครั้งนี้ คือ รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา เป็นการนำหลักการแนวคิดพื้นฐานในการจัดกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการบูรณาการหน่วยการเรียนรู้มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการตามทฤษฎีพหุปัญญาทั้ง 8 ด้าน โดยผู้ที่นำรูปแบบดังกล่าวไปใช้คือครูผู้สอนระดับปฐมวัยมีการดำเนินการเตรียมการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีนโยบายจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมตามทฤษฎีพหุปัญญา ครูควรเตรียมความพร้อมก่อนดำเนินการในชั้นเรียนทั้งการทบทวนการวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด เพื่อวางแผนการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลและยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวม ควรคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน และจัดกิจกรรมที่หลากหลายตามทฤษฎีพหุปัญญา เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ ได้ฝึกคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา ได้ค้นพบความรู้ และสามารถพัฒนาตนเองในทุกด้านตามศักยภาพของตน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่หลากหลาย เพื่อเหมาะสมตามความสามารถและความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีเวลามากพอ และมีโอกาสทดลองฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ
2. ควรนำผลการประเมินผู้เรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวม โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยและพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนให้มีความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน
2. ควรวิจัยและพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างรอบด้าน

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ อังศรีสุพร. (2554). *การศึกษาความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นสื่อ* (ปริญญา นินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธิดา พัทธสินสุข. (2562). *วิกฤตปฐมวัยกระเทือนอนาคตชาติ. วารสารการจัดการทางการศึกษาศาสตร์*, 1(1), 77-89.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2553). *การพัฒนาแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้สำหรับการจัดการศึกษาในบริบทของสังคมไทย. วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 2(1), 133-145.
- ศุภสิทธิ์ พรธรรณุญ. (2557). *พัฒนาเด็กไทย สิ่งสำคัญที่ไม่ควรมองข้าม*. สืบค้น 6 กันยายน 2562, จาก <https://bit.ly/3vcXcoF>
- สุริยเดว ทรีปาตี. (2557). *พัฒนาเด็กไทย สิ่งสำคัญที่ไม่ควรมองข้าม*. สืบค้น 6 กันยายน 2562, จาก <https://www.thaihealth.or.th>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). *การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสู่พหุปัญญา*. กรุงเทพฯ: กลุ่มส่งเสริมวัตกรรมการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานมาตรฐานการศึกษาและพัฒนารการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- Gardner, H. (1983). *Frames of mind: The theory of multiple intelligences*. New York, NY: Basic Books.

_____. (1999). *The disciplined mind: What all students should understand*. New York, NY: Simon & Schuster.

Johnstone, A. et al. (2019). An active play intervention to improve physical activity and fundamental movement skills in children of low socioeconomic status: feasibility cluster randomised controlled trial. *Pilot and Feasibility Studies*. 5(45), 1-13.

Mulia, D. (2016). Towards Play-Based Learning Practice. *Kajian Linguistik dan Sastra*, 1(1), 44-47.

